

РЕШЕНИЕ

№ 2278

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **1146** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С постановено на 01.12.2012 г. решение по н а х дело № 3506/ 2012 г. по описа на СРС, НО, 15 състав е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 0115985 на СДВР, с който на М. Д. Ц. е наложена глоба в размер на 100 лв за нарушение по чл. 182, ал.1 , т. 3 ЗДвП

Постъпила е касационна жалба от Ц., съдържаща оплаквания, че то е постановено при неправилно приложение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуални норми. Според подателя й изводите на съда не намират опора в писмените доказателства по делото и в описанието на нарушението, дадено в обжалвания ЕФ – чл. 189, ал. 4 изр. 2 ЗДвП. Нормата е императивна и неспазването ѝ във всички случаи е основание за незаконосъобразност на издаденото електронно изявление по § 6, т. 62 ДР ЗДвП. Според касатора в съдържанието на електронния фиш не е отразено, че разрешената скорост от 50 км в час е въведена с пътен знак В 26, поставен около 40 м преди автоматизираното устройство. Като е приел, че това е нарушението, извършено от Ц., СРС е „дописал” електронното изявление. Погрешната преценка на описанието на нарушението е довела до неправилно приложение на чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП при преценката относно съдържанието на ЕФ. Описаното в него нарушение не съответства на нормата на чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Не са изложени мотиви, с оглед на които се приема, че датата на издаване на електронния

фиш и датата на установяване на нарушението съвпадат - касационно основание по чл. 348, ал. 3 НПК. А липсата на дата на издаване на ЕФ пречатства преценката относно давностните срокове. СРС не е провел съдебното следствие по начин, осигуряващ всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело. Пояснено е понятието електронен фиш по смисъла на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и облекчената АУАН процедура по издаването му, изразяваща се в установяване и заснемане на административното нарушение с техническо средство в отсъствието на контролен орган и на нарушител.

Искането до съда е за отмяна на решението и за отмяна на потвърдения с него електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адвокат, който поддържа жалбата по посочените в нея съображения.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

За да потвърди електронен фиш (ЕФ) серия К № 0115985, издаден от отдел "Пътна полиция" при СДВР на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с който на М. Д. Ц. от [населено място] е наложено наказанието „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, СРС е приел, че извършването му се потвърждава от заповед № Из 305/ 04.02.2011 г. на министъра на вътрешните работи за утвърждаване на образец на ЕФ, снимков материал от автоматизирано техническо средство № FOEAB5120000, справка относно собствеността на превозното средство лек автомобил Пежо с ДК [рег.номер на МПС] , включително справки от БИМ относно одобряване и вписване в регистъра и последваща проверка /с валидност до април 2012 г./ на стационарна видеорадарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения. Съдът е изискал и схема на организация на движението по [улица]и проект за въвеждане на максимално разрешена скорост – установено непосредствено преди мястото на извършване на нарушението поставен пътен знак В 26. Анализирано е съдържанието на ЕФ в контекста на легалната дефиниция по § 6, т. 62 ДР ЗДвП и чл. 189, ал. 4, изр. 2 от закона, въведено в утвърдения от министъра на вътрешните работи с цитирания акт образец на ЕФ.

За да се произнесе по касационната жалба, съдът взе предвид следното:

Според мотивите на РКС № 1/ 2012 г. по к. д. № 10/ 2011 г. „поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания – арг. Чл. 32, ал. 2 от Конституцията. Никой не може да лиши гражданин от правото му да оспорва спазването на тези изисквания, щом са нарушени неговите права или засегнати законни интереси или пък въобще да оспори тяхната достоверност...Техническите средства за запис биха могли да създават висока степен на достоверност и да бъдат важно доказателствено средство и оттук да минимализират нагласата за оспорване, но не може да се приема за абсолютно, че те са безспорни.

Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Следователно електронният фиш не се издава по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото не представлява административен акт.

Посредством запис от система за видео-наблюдение се установява, че на 23.10.2011 г., около 21,10 часа, в [населено място], "О. мост", се движи МПС лек автомобил "Пежо 307" с ДК [рег.номер на МПС] със скорост 78 км в час при въведено ограничение за населено място - 50 км/ч. Това нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство регистрационен № FOEAB5120000.

Съгласно писмо от Български институт по метрология към 23.10.2011 г. стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип "S. S. D. RS240" е преминала последваща проверка през м. Април 2011 г., за което е съставен протокол № 16 ПД/04.04.2011 г., изискан и приложен от въззивния съд. Системата е одобрена и вписана в регистъра под № 4823/ 06.10.2009 г. Приети без оспорване от СРС са и проект за въвеждане на максимално разрешената скорост до 80 км в час на бул. Ц. шосе и схема на организация на движението на същия булевард, които установяват по несъмнен начин, че именно преди мястото на установяване на нарушението е наличен пътен знак B26 с който е въведено ограничение на скоростта от 50 км в час.

Въз основа видеоматериала от СДВР е издаден Електронен фиш серия К № 0115985 за това, че на 23.10.2011 г. в 23,10 часа в [населено място], [улица]- "О. мост" - вход е извършено нарушение за скорост № 201110236010 - нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП от МПС "Пежо 307" с ДК [рег.номер на МПС] със собственик и ползвател М. Д. Ц.. В Електронния фиш е записано, че разрешената скорост на движение е 50 км/час, а установената - 78 км в час, т.е. допуснато е превишение на разрешената скорост с 28 км в час. Поради това и на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на касатора е наложена "глоба" в размер на 100 (сто) лева. Въз основа на тези доказателства се установява датата, часа и мястото на нарушението; конкретно отчетената там скорост на движение на лекия автомобил "Пежо 307" с ДК [рег.номер на МПС]. От снимковия материал е видно, че между МПС-то има дистанция от 33 метра, поради което следва да се приеме, че посочените в извлечението от системата за видео наблюдение S. с идентификационен № FOEAB5120000 данни за дата, час, място, скорост и автомобил се отнасят именно до цитираното превозно средство.

Въвеждането на института „електронен фиш“ българският законодател е мотивирал с желанието да се ограничат контактите между актосъставител и нарушител. В разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и

сред тях не фигурира "дата на съставяне на ЕФ" (за разлика от чл. 42, т. 2 ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН). Ето защо липсата на дата на съставяне на ЕФ не се възприема от съда като съществено процесуално нарушение. При ноторно известния факт, че „О. мост” се намира в [населено място] /населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДВП/ доводът за неописано място на извършване на нарушението е неоснователен. Тъй като засечената скорост на движение на автомобила е под 100 км/ч., а именно 81,4 км/ч., допустимата грешка при измерването в тези случаи е +/- 3 км/ч, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 78 км/ч., поради което не е налице процесуално нарушение още повече, че то е благоприятно за касатора.

По дефиниция електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено.

По аргумент от чл. 21, ал. 1 ЗДВП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 ЗДВП. В разглеждания случай автомобилът е заснет в населено място, като в ЕФ е записано, че разрешената скорост е 50 км/ч. С оглед възможността участъкът от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч. (по-висока или по-ниска) СРС е изискал и приобщил към преписката схема на организация на движението на цитирания булевард, които установяват съществуването преди мястото на установяване на нарушението на пътен знак В26 с който е въведено ограничение на скоростта от 50 км в час. Липсата на отразяване в ЕФ, че ограничението е въведено с пътен знак и какъв е той - за въвеждане на забрана или със задължително предписание нарушението не се възприема от съда като съществено нарушение на процесуални норми с оглед установените от СРС факти на организацията на движение в района на «О. мост», конкретно мястото на поставяне на знак В 26, възвеждащ ограничение на скоростта от 50 км в час, нарушението по чл. 21, ал. 2 ЗДВП е доказано.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното на 01.12.2012 г. решение по н а х дело № 3506/ 2012 г. по описа на СРС, НО, 15 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: